

זח א מ"י פ"ה מהל'
 עירובין הלכה כב
 סמג עשין דרבנן א מוש"ע
 א"ח סי' שלב סעיף ב:
 זח ב מוש"ע שם סעיף
 :ג

נב ג טוש"ע שם סעיף א:
נא ד טוש"ע שם סעיף ו:
נב ה טוש"ע שם סעיף
א:

נגד ר' מיי' פ"ו מהלכות
עירובין הלכה ד'
טוש"ע א"ח סי' תיא':
נגד ר' מיי' שם הלכה ה'
טוש"ע א"ח סי' תח'
סעיף ג':

רבינו חננאל

[illegible]

דליעזרב אין מאתיין. מה שפי' בקונט' דעיר של רבים ונעשית של יחיד הואי לא צא לאפוקי והרי היא של רבים אלא לאפוקי של יחיד ונעשית של רבים:

וְשִׁוְיָהּ שִׁוּר אֶפֶס מִבְּרִיתָא. בְּהַדֵּי שִׁוּר דְּג' חֲלִיטוֹת שֶׁל שְׁנֵי בָּמֹת צִעִין וְהִלְכָה כִּרְ"שׁ: **הִיָּיִנְן דְּאִמְר** (צ"ה) חֲזִי דְּרֵא מִצְוֹתָא. שְׁמַם הִיא מִזְקִיקֵס לְעִשׂוֹת כּוּוּ עַל חֶסֶם הִיוּ סוֹמְתִים אֶת בָּמֹתֵס:

וחדשה שמה. צספר יהושע
(טו) היא כחזה
בנחלת יהודה: גמרא. שיה
לו קבלה משום שכן או סברא
שמסברא היה אומר שגל נראה אף
על פי שאין שום מנהל סובר קן ולא
לפסוק הלכה בא אלף שכן היו דברים
נראים וקאמר מאי נפקא לן מינה
כלומר הא פסקינן לעיל כדפי שמעון
ומשני גמרא גמור כו' מ"מ יש לנו
לחקור ולידע אם גמרא או סברא:
נלן

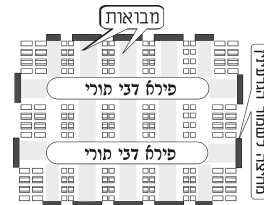
הכא במאי עסקינן דלא גבוה מרפסת עשרה ואי לא גבוה מרפסת עשרה
 כי עביד דקה מאי הוי בגמפופת עד עשר אמות דכיון דעביד דקה
 איסתלקוי איסתלק מהכא הנהו בני קקונאי דאתי לקמיה דרב יוסף אמרו
 ליה הב לן גברא דלעירב לן מאתין א"ל לאבוי זיל ערב להו * והוי דלא
 מצווח' עלה בבי מדרשא אזל הוא להנהו בתי דפתחי לנהרא אמר
 הני להוי שיוור למתא הדר אמר אין מערבין את כולה תנן [מכלל] דאי
 בעי לעירובי מצי מערבי אלא איעביד להו כווי דאי בעו לעירובי דרך
 החלונות מצו מערבי הדר אמר לא בעי * דהא רבה בר אבוח מערב
 לה לכולה מחווא ערסייתא ערסייתא משום פירא דבי תורי דכל חד
 וחד הוי שיוור לחבריה ואע"ג דאי בעו לערובי בהדי הדדי לא מצו
 מערבי הדר אמר לא דמי התם אי בעי לערובי דרך גגות והני לא
 מערבי הילכך נעבדן כווי הדר אמר * כווי נמי לא בעי דההוא בי
 תיבנא דהו"ל למר בר פופידתא מפומבדיאא ושויה שיוור לפומבדיאא אמר
 היינו דאמר לי מר הוי דלא מצווחת עלה בבי מדרשא: אלא א"כ עשה
 חוצה לה כעיר חדשה: תניא א"ר יהודה עיר אחת היתה ביהודה וחדשה
 שמה והיו בה ג' דוירים אנשים ונשים ומפ ובה היו משערים חכמים והיא
 היתה שיוור איבעיא להו חדשה מהו * חדשה כי היכי דאיהי הויא שיוור
 לגדולה גדולה נמי הויא שיוור לקטנה אלא כעין חדשה מהו רב הונא ורב
 יהודה חד אמר בעיא שיוור וחד אמר * לא בעיא שיוור: ר"ש אומר ג' הצירות
 וכו': * אמר רב חמא בר גוריא אמר רב הלכה כר"ש רבי יצחק אמר אפי' בית
 אחד וחצר אחת חצר אחת ס"ד אלא אימא * בית אחד בחצר אחת אמר ליה
 אבוי לרב יוסף הא דרבי יצחק גמרא או סברא * אמר ליה מאי נפקא לן מינה
 אמר ליה גמרא גמור ומורתא תהא: **מתני'** * מי שהיה במורה ואמר לבנו
 ערב לי במערב במערב ואמר לבנו ערב לי במורה אם יש הימנו ולביתו
 אלפים אמה ולעירובי יותר מכאן מותר לביתו ואסור לעירובי לעירובי אלפים
 אמה ולביתו יתר מכאן אסור לביתו ומותר לעירובי * הנותן את עירובו
 בעיבורה של עיר לא עשה ולא כלום נתנו חוץ לתחום אפילו אמה אחת
 מה

הרבה שכל שכונה יחד ככלי עיר של רצים ונעשית של יחיד כל חד וחד באנפי נפשיה צע
של רצים: ואף על גב דאי צעו לעירובי לא מי מערבי. משום פירא דמפסיק ואין יכולין
בזין שמי חמירות דאמרין לקמן (דף ע"ח:) מערבין שנים ואין מערבין אחד: דרך גגות. שהיו
לגגי שכונה זו: דהוא צי סבנא בו. ואמרין לקמן הלכה כר"ש דלא ציי' נ' דיוורין לשויר:
עממה היתה שויר לעיר גדולה הסמוכה לה: חדשה מהו. לעירוי באנפה נפשה כולה בלא
נ' דיוורין ואינה סמוכה לגדולה: חזר אחס ס"ד. חזר בלא בית מי הו' דירר: בית אחד בחצר
ור: ברתנ' מי שהיה צמורה. בשדה וקדש עליו שם היום: ואמר לנו. לערב מצודו יום
העירובו מביתו והללח: מוסר לבישו. לדין ביתו כלומר למנות שציתמו מביתו כאלו לא עירב:
תפסו מעירובו דכיון קדיש עליו היום רחוק מעירובו יותר מאכלסיה מנאש שאינו יכול להלך
תפסו לכל רוח וכיון דליתו עירוב הו' ליה שציתמו בביתו שהרי במחוס ביתו הוה. ואע"ג דלאומי
באידך גיסא דליין קם ליה כו' אלמא אמר שציתמי רחוק מאכלסיה ה"ו לא יוז ממקומו הני מילי
ל' לננות דרחוק מאכלסיה הוה ובמקום רגליו לא הוה יחא ליה דליקני ליה אין לו שציתה כלל
חו ועירב במקום שאינו עירוב יש לו שציתה בביתו דמסתמא בביתו יחא ליה למקיני בשאין
(על דף לה.) גבי נתגלגל חוץ למחוס ספק מצודו יום ספק משששיה ה"ו חמר גמל ולא קתמי
ו. עירוב יש לו שציתה בביתו: אסור לבישו. לדין ביתו למנות מביתו אלפים לכל רוח: בעיבורה
בתוך שבעים אמה וסיריס: לא עשה ולא כלום. שהרי בלא עירוב נמי יש לו מן
לו כהרבע אמות: נתנו חוץ לפחוס. מפרש בגמרא [ע"ב] חוץ לעירוביה של עיר:

מה

[illegible]

למימרה תורת מחייה עליה: כי עזיז
דקה לפניה מאי הוי. הרי כל
המרפסת קציבותיה נמורה ופתוחה
לחצור והרי הן כשתי חצירות שאין
מוקפת. מגופפת. ציניהן: מוקפת
למחייה קציז אלף שנשאר לפניה י'
מחלמות כדין פתח בלא היקף דאי עבוד
ההם דקה סלוק נפשייהו ואי לא ע"כ
לחומרא נמי פתח הוא הואיל דלא
גבוה י': שרפו. זקף סולס אלף
סולס: תורה מחייה עליו. ואין
מבטלין המחייה למהוי כנפרץ הכותל
יותר מעשר דאמר לקמן מערבין
למחל אחד ואין מערבין שנים אלף רלו אחד
מערבין ולקולא והוי כפתח רלו שניהם
מערבין לחומרא לא אמרינן דליבטליה
למחייה דכל בעירובין להקל: ומי
אמר שמואל. דלא מבטל סולס
למחייה לחומרא: ואס לאו אופרת.
אלמלא אע"ג דבבא מרפסת י' אתי
סולס ומבטיל ליה: בלא גבוה י'.
דליעבא סולס נמי בטלה: דליעבא
מחלית. ועיר של רבים ונעשית של
יחיד הויה ובעיא שיעור: דפתייה
לנהרא. פתחיהן אחורי העיר לנהר
ולא היה להם פתח פתוח לעיר: דאי
בעו לערובי. הנך דמשיירי מזו
מערבי: איעביד להו כווי. חלונות
שיש בהן ד' על ד' לזד העיר דאי בעו
להו מזו מערבי ובעדיניהו שיעור
מחלאל דלא ליערבו בהדיה: ערפיהו
מערבייהו. שכונות שכונות ולא היו
מערביין כל העיר ככחם: פירא דזי מורי.

גומא גדולה שמאניעים שם גרעיני
מתמרים למאכל בהמה והיו אותן גומות
ומצדילות בין השכונות מתחת וכל
שכונה היו מבואות הרבה ומערבין
יחד ולא היו מתקנין לה לחיים משום
דעיר של רבים ונעשית של יחיד הוּא
וכל חד וחד וחד הוּ שויר לשכריה דאִי

אלא הוי שׂויר הימ מזל לערבי מזלוח
האלקן משכונה לשכונה והוי (א) חרין
הלכס דיוטאות עוברות מגגי שכונה
הכונה שיערו חכמים. שׂויר עיירות והי
כעין חדש. עיר קטנה אחרת
חלר וצית לחבס סגן. ליהוים
לחלחם. ולעירוב יסר חרין. שנתל
לעירוב. לדין עירובו למנות
שׂויר אץ עירובו קונה לו אלא
מי שהזיאוהו דאי מוקמת ל
בדרך דכיון דבמקום פלוני לא
חז ממקומו אבל בצומד
דחתן בצרק בכל מעמד
עירובו שמינה דאס
ממקומו שמינה דאס
בחד מן הבצים העומד
לכל רוח וכל העייר
אלפים לכל רוח וכל העייר

(א) [ע"ז עד :], (ב) לעיל כו.,
(ג) [לעיל מו: מט:], (ד) [שבת
קו: וש"נ], (ה) [בס"א :
בתורת, (ו) [לעיל נ :], (ז) [נ"ל
ל"ן].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואע"ג כו'
לשכונה והו' כחריץ:

מוסף רש"י

עריסיתא
שטונען שטונען גלד וכלל
הכנסה היו מנאות וכלל
והלא תחיר אל הישר כולה
יחידה, ואעפ"י שיהיה זה
הנכס, ואין נכסין בה
ששים רבוא, ואין נכסין
(ובגמ.) אין יחד מערבין
הכל, כולה, ויטען על מדבר
שאני דומה לגדל יחד
אין שיהיה רבוע (לעיל ד' ד.)
משום שיש צד צד.
שמה עמוקא היתה בין
שנים לשנים וס' וס'
מנאות רבועי מנאות
לכלול השורים והעיר אין
לה חומה ונכסות לא
השטות מפולסות וס' וס'
מנאות לראש המנאות
לכל ד שחוק לער
לשמהר הרבועין לך
חשיב ליה מחלה לגרף את
המנאות וגששות העיר
אתה ואעפ"י שמהלך על
קיימא היתה. פירא, שמה,
ס' (מעתיב ד.) פירא
דכדור (לעיל ד' ד.) גמרא
גמגמור וזמורתא. תהא.
אחורא שטונען עמוקא
עמלתא (שם) שטל
שטותא הוא כמו (ב"מ ט'
נ' ונ"ג) חזן חזן קיזק, ק'
נכסא חזן חזן חזן חזן
שטות למדן קן אמת קן
שטות ריבא קן למד וס' (ב"מ ד' ד.)

ביצה כד.).

שֶׁלֹשׁ חֲצִירוֹת כו'. אִמְרֵי מִשְׁמִיָּה דַּרְבַּּ הַלֵּכָה כו' שְׁמַעוֹן. רַבִּי יִצְחָק אָמַר אֶפִּילוּ בֵּית אֶחָד בַּחֲצֵר אֶחָד הוּא שִׁיּוֹר, וְהָא דַּר' יִצְחָק גָּמְרָא הִיא. מִתְנִי' מִי שֶׁהִיָּה בַּמְזוּרָה